

ve fastsat, at løbende erhvervsevnetabserstatning betragtes som en arbejdsindtægt, der medfører fradrag i revalideringsydelsen.

I de tilfælde, hvor der ikke udbetales en fast revalideringsydelse, fordi den pågældende kan klare sig med hjælp fra andre støtteordninger, vil f.eks. hjælp fra Statens Uddannelsesstøtte kunne suppleres med hjælp alene til dækning af særlige uddannelsesudgifter og handicapbetingede udgifter, jf. lovforslagets § 43, stk. 7.

Arbejdsministeren har oplyst, at forslaget ikke får betydning for de pågældendes muligheder for at opnå dimittendrettigheder efter arbejdsløshedsforsikringsreglerne.

De pågældende vil således fortsat have adgang til arbejdsløshedsforsikringen på lige fod med andre, der gennemfører en erhvervsmæssig uddannelse til en arbejdsløsheds-kasses faglige område af mindst 18 måneders varighed.

Spørgsmål nr. 15:

Vil det stadig være muligt at yde revalideringsstøtte til en førtidspensionist med henblik på at udnytte en restarbejdsevne?

Svar:

Under samrådet den 30. november 1989 blev der stillet et sammenhængende spørgsmål om førtidspensionister, som er medtaget i følgende besvarelse.

Efter pensionslovens § 15 er det bestemt, at førtidspension ikke kan tilkendes, hvis der foreligger muligheder for at iværksætte foranstaltninger, der mere varigt kan antages at forbedre erhvervsevnen.

Hermed sigtes bl.a. på egentlige revalideringsforanstaltninger (pkt. 60 i Vejledning om social pension).

Forslaget om en bruttorevalideringsydelse indebærer ikke nogen ændringer i relation til pensionslovens krav om, at revalideringsmulighederne skal være udtømte, før der kan tilkendes førtidspension.

Førtidspension vil derfor normalt først tilkendes med virkning fra det tidspunkt, hvor revalidering er ophørt.

Personer, der har fået tilkendt en førtidspension, har altid ret til senere at få vurderet revalideringsmulighederne med henblik på at kunne

bedre eller bevare en resterende erhvervsevne eller med henblik på en fuldstændig frigørelse fra pensionen.

Efter lovforslagets § 43, stk. 7, er der således mulighed for, at førtidspensionister kan få særskilt hjælp til uddannelses- og handicapbetingede udgifter, når de deltager i uddannelse, erhvervsmæssig optræning eller omskoling. Samtidig kan de bevare førtidspensionen som forsørgelsesgrundlag.

Når der er tale om revalidering på det almindelige arbejdsmarked med løn eller løntilskud efter forslaget § 43, stk. 8, gøres pensionen hvilende under revalideringsforsøget.

Det har ikke været forudsat, at der ved indførelse af den faste revalideringsydelse skulle ske ændring i pensionslovens regler eller praksis med hensyn til muligheden for i nogle tilfælde at lade pensionsretten bestå under revalideringsforsøget.

Ved indførelse af revalideringsydelsen efter § 43, stk. 2, forudsættes det, at førtidspensionister ikke kan oppebære pension og bruttorevalideringsydelsen samtidig, men de kan derimod sideløbende med pensionen få dækket uddannelses- og handicapbetingede udgifter efter § 43, stk. 7.

Personer med førtidspension har – som nævnt – altid krav på at få vurderet deres revalideringsmuligheder, herunder spørgsmålet om tilrettelæggelse af en erhvervsplan med henblik på at opnå den faste bruttorevalideringsydelse. Der kan være god grund til at støtte navnlig unge førtidspensionisters muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet, og Socialministeriet finder således også, at forslaget om den faste bruttorevalideringsydelse kan motivere flere førtidspensionister til at starte et revalideringsforsøg.

Et problem, der imidlertid kan spille ind, er den forskellige finansiering af førtidspension (100 pct. stat) og revalideringsydelsen (50 pct. stat og kommune). Dette finansieringsspørgsmål vil blive taget op i en arbejdsgruppe under Socialministeriet om finansieringsomlægning, ændrede regler om tilkendelseskompetence af førtidspension og udlægning af amtskommunale opgaver på det sociale område.

Kommissoriet og en liste over medlemmerne af arbejdsgruppen vedlægges.